

רשומות

ספר החוקים

1 באפריל 2012

2350

ט' בניסן התשע"ב

עמוד

286	חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012	תיקונים עקיפים:
		35	חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 – מס'
		33	חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס'), התשע"א-2011
		4	חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים, התשס"א-2001 – מס'
		4	חוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת סימנים), התשס"ה-2005 – מס'
303	חוק בית הדין לעבודה (תיקון מס' 43), התשע"ב-2012	תיקון עקיף:
		15	חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 – מס'

פרק א': הגדרות

הגדרות

1. בחוק זה –

- "אמצעי שליטה", בתאגיד – כל אחד מאלה:
- (1) זכות ההצבעה באסיפה כללית של חברה או בגוף מקביל לה של תאגיד אחר;
 - (2) הזכות למנות דירקטור או מנהל כללי, ובתאגיד שאינו חברה – בעלי תפקידים דומים;
 - (3) הזכות להשתתף ברווחי התאגיד;
 - (4) הזכות לחלק ביתרת נכסי התאגיד לאחר סילוק חובותיו, בעת פירוקו;
- "בעל עניין" – מי שמחזיק בחמישה אחוזים או יותר מסוג מסוים של אמצעי שליטה; "הגורם המפעיל" – הגורם המפעיל לעניין תחנות שידור ספרתיות לפי הוראות חוק זה, שמונה לפי סעיף 2(א);
- "החוקה", לעניין אמצעי שליטה בתאגיד – במישרין או בעקיפין, בין לבד ובין יחד עם אחרים, לרבות באמצעות אחר ובכלל זה נאמן או שלוח, או באמצעות זכות המוקנית לפי הסכם, לרבות ברירה להחזקה שאינה נובעת מניירות ערך המיירים, או בכל דרך אחרת;
- "זיכיון לשידורי טלוויזיה", "זיכיון לשידורי רדיו", "ערוץ 2" ו"הערוץ השלישי", "ערוץ הכנסת" ו"רישיון לשידורי טלוויזיה" – כהגדרתם בחוק הרשות השנייה; "חוק הרשות השנייה" – חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990¹;
- "חוק התקשורת" – חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982²;
- "טכנולוגיית חדות גבוהה" – טכנולוגיית שידור והפצה ברזולוציה גבוהה של שידורי טלוויזיה (High-Definition (HD));
- "טכנולוגיית חדות רגילה" – טכנולוגיית שידור והפצה ברזולוציה רגילה של שידורי טלוויזיה (Standard-Definition (SD));
- "היום הקובע" – יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014);
- "המועצה לשידורי כבלים ולוויין" – המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין כמשמעותה בחוק התקשורת;
- "מועצת הרשות השנייה" – מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו כמשמעותה בחוק הרשות השנייה;
- "מנהל הגורם המפעיל" – המנהל הכללי של הגורם המפעיל או מי שממלא תפקיד דומה גם אם כינויו שונה;
- "משרד ערוץ ייעודי" – כהגדרתו בסעיף 6א לחוק התקשורת, ובלבד שנקבע, לפי הוראות סעיף 6(א)3 לחוק האמור, כי הוא רשאי לממן את שידוריו באמצעות שידורי פרסומת;

* התקבל בכנסת ביום כ"ז באדר התשע"ב (21 במרס 2012); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק הממשלה – 608, מיום כ"ג בתמוז התשע"א (25 ביולי 2011), עמ' 1366.

¹ ס"ח התש"ן, עמ' 59.

² ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

"משרד ערוץ נושאי" – מי שקיבל רישיון לשידורו של ערוץ נושאי לפי סעיף 13, שיופץ באמצעות תחנות שידור ספרתיות;

"עלות ההקמה" – כלל התשלום בעד תכנון והקמה של תחנות שידור ספרתיות, לרבות תשלום בעד –

(1) רכישת זכות במקרקעין שעליהם יוקמו תחנות השידור הספרתיות;

(2) רכישתן של זכויות שימוש בציד, לרבות במשיבים בלוויין;

(3) הקמת תחנות שידור, לרבות עבודות התשתית הכרוכות בכך;

(4) רכישת המשדרים;

"רשות השידור" – כמשמעותה בחוק רשות השידור, התשכ"ה-1965³;

"הרשות השנייה" – הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו שהוקמה לפי חוק הרשות השנייה;

"שידורים" – שידורי טלוויזיה ושידורי רדיו הניתנים לציבור לפי כל דין;

"תחנת שידור ספרתית" – תחנת שידור, לרבות מוקד לבקרה, לתיאום, לתקנון ולהגברה של שידורים, לשם שידורם והפצתם לציבור, בשיטה הספרתית, במישורין או באמצעות תחנות שידור נוספות כאמור;

"תחנת שידור" – מיתקן או התקן המשמש או המיועד לשמש לצורכי שידורים, קליטתם או הפצתם, לרבות ציוד לווייני ולמעט אולפן;

"השר" – שר התקשורת.

פרק ב': מינוי הגורם המפעיל ותפקידיו

2. (א) השר ושר האוצר, באישור הממשלה וועדת הכלכלה של הכנסת, ימנו את אחד מהמפורטים להלן, כגורם המפעיל, ובלבד שאינו משרד שידורי טלוויזיה או שידורי רדיו בישראל, למעט שידורים מטעם הרשות השנייה לפי סעיף 48 לחוק הרשות השנייה:

(1) גורם ממשלתי;

(2) תאגיד שהוקם בחוק;

(3) חברה ממשלתית, כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975⁴, שכל המניות ואמצעי השליטה בה הם בידי המדינה.

(ב) מינוי כאמור בסעיף קטן (א) יובא לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת עד יום ט' באייר התשע"ב (1 במאי 2012).

(ג) אושר מינוי כאמור בסעיף קטן (א), תפורסם הודעה על כך ברשומות.

3. (א) הגורם המפעיל יתכנן, יקים ויפעיל תחנות שידור ספרתיות לקליטתם ולהפצתם בציבור של שידורים שייקלטו בכל רחבי הארץ, בהתאם להוראות חוק זה, והכל בעצמו או באמצעות אחר, ובלבד שלא יעשה כן באמצעות מי שמשרד שידורי טלוויזיה או שידורי רדיו בישראל, למעט שידורים מטעם הרשות השנייה לפי סעיף 48 לחוק הרשות השנייה.

(ב) תחנות השידור הספרתיות יהיו בבעלותו של הגורם המפעיל ובפיקוחו.

תכנון, הקמה והפעלה של תחנות שידור ספרתיות בידי הגורם המפעיל

³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 106.

⁴ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מההוראות לפי פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב-1972⁵, או מההוראות לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965⁶.

פרק ג': מימון עלות ההקמה של תחנות שידור ספרתיות

4. מימון עלות ההקמה
אוצר המדינה יישא בעלות ההקמה לצורך קליטתם והפצתם בציבור של שידורים באמצעות תחנות השידור הספרתיות לפי הוראות חוק זה, בין השאר תוך שימוש בתמלוגים המשולמים לפי סעיף 100 לחוק הרשות השנייה, בידי בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה, בעל רישיון לשידורי טלוויזיה ובעל זיכיון לשידורי רדיו.

5. דיווח
(א) מנהל הגורם המפעיל יגיש לשר ולשר האוצר, בתוך 30 ימים מתום כל רבעון (בסעיף קטן זה – הרבעון המדווח), דין וחשבון בדבר פעילות הגורם המפעיל הממומנת לפי הוראות סעיף 4, במהלך הרבעון המדווח, ובדבר פעילות כאמור הצפויה ברבעון שלאחריו; דין וחשבון כאמור יתייחס, בין השאר, להתקדמות בתכנון ובהקמה של תחנות שידור ספרתיות במהלך הרבעון המדווח ולהתקדמות הצפויה במהלך הרבעון שלאחריו, לאומדן מעודכן של סך עלות ההקמה ולאומדן ההוצאות הצפויות ברבעון שלאחר הרבעון המדווח.

(ב) השר, שר האוצר או מי שאחד מהם הסמיך לכך, רשאי לדרוש ממנהל הגורם המפעיל להמציא פרטים נוספים הדרושים לצורך בדיקת החישובים שבבסיס האומדנים, כפי שפורטו בדין וחשבון שהגיש לפי סעיף קטן (א).

פרק ד': הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות

6. הפצת שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות שידור ספרתיות
(א) הגורם המפעיל יפיץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הטלוויזיה של הגופים המפורטים בפסקאות שלהלן, במסגרת ערוצי טלוויזיה כמפורט באותן פסקאות:

(1) בעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה בערוץ 2 – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה, ובעל הזיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה;

(2) בעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה, לכל בעל רישיון;

(3) הכנסת, לגבי שידורי ערוץ הכנסת – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה;

(4) רשות השידור – במסגרת שני ערוצי טלוויזיה בטכנולוגיית חדות רגילה (בפסקה זו – הערוצים העיקריים); שידרה רשות השידור ערוץ נוסף על הערוצים העיקריים באמצעות טכנולוגיית חדות גבוהה (בפסקה זו – הערוץ הנוסף). יפיץ הגורם המפעיל גם את שידורי הערוץ הנוסף באמצעות טכנולוגיית חדות גבוהה, אם ביקשה זאת רשות השידור; השידורים בערוץ הנוסף ישודרו במקביל לשידורם באחד הערוצים העיקריים;

(5) משדר ערוץ ייעודי, אם ביקש זאת – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה, לכל משדר, ואולם אם מספר משדרי הערוצים הייעודיים ששידוריהם מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות עלה על חמישה, יופצו שידוריו של משדר ערוץ ייעודי נוסף בכפוף לקיבולת הפנויה להפצת שידורים כאמור;

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 25, עמ' 505.

⁶ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

(6) הטלוויזיה הלימודית, אם ביקשה זאת – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה;

(7) משדר ערוץ נושאי – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה, לכל משדר;

(8) גוף מהגופים המנויים בסעיף קטן זה, למעט רשות השידור, ששידוריו מופצים באמצעות תחנות שידור ספרתיות במסגרת ערוץ טלוויזיה בטכנולוגיית חדות רגילה (בפסקה זו – הערוץ העיקרי) – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד נוסף בטכנולוגיית חדות גבוהה, לכל גוף כאמור, ובלבד שהגוף האמור ביקש זאת ונבחר בהליך שוויוני שעליו הורה השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר, עם מועצת הרשות השנייה ועם המועצה לשידורי כבלים ולווין; בקביעת תנאי ההליך לפי פסקה זו יובאו בחשבון, בין השאר, שיקולים של קידום התחרות בתחום שידורי הטלוויזיה, מגוון סוגי שידורי הטלוויזיה ואופיים וכן אפשרות ההפצה של שידורי הטלוויזיה של גופים אחרים לפי סעיף זה, במסגרת הקיבולת הפנויה בתחנות השידור הספרתיות; השידורים בערוץ הנוסף כאמור ישודרו במקביל לשידורם בערוץ העיקרי.

(ב) הגורם המפעיל יפיץ את שידורי הטלוויזיה של גוף ששידוריו הופצו בידי הרשות השנייה ערב היום הקובע באמצעות תחנות שידור ספרתיות, כאמור בסעיף 24(ב) – החל ביום הקובע; לא הופצו שידורי הטלוויזיה של גוף מהגופים המפורטים בפסקאות שלהלן ערב היום הקובע כאמור, יהיה מועד תחילת הפצת שידוריו בידי הגורם המפעיל, באמצעות תחנות שידור ספרתיות, לא יאוחר מהמועד המפורט באותן פסקאות, לפי העניין.

(1) בעל רישיון לשידורי טלוויזיה כאמור בסעיף קטן (א)(2) – שנה מהמועד שבו ניתן לו הרישיון;

(2) רשות השידור, לענין שידורי הערוץ הנוסף כמשמעותו בסעיף קטן (א)(4) – שנה מהמועד שבו ביקשה כי שידורי הערוץ האמור יופצו באמצעות תחנות השידור הספרתיות;

(3) משדר ערוץ ייעודי הנמנה עם חמשת משדרי הערוצים הייעודיים הראשונים כאמור בסעיף קטן (א)(5) – שנה מהמועד שבו ביקש כי שידוריו יופצו באמצעות תחנות השידור הספרתיות, וכל משדר ערוץ ייעודי נוסף כאמור באותו סעיף קטן שהפצת שידוריו כפופה לקיבולת הפנויה להפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו קיימת קיבולת פנויה כאמור;

(4) הטלוויזיה הלימודית כאמור בסעיף קטן (א)(6) – שנה מהמועד שבו ביקשה כי שידוריה יופצו באמצעות תחנות השידור הספרתיות;

(5) משדר ערוץ נושאי כאמור בסעיף קטן (א)(7) – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו קיבל רישיון לפי סעיף 13(ב);

(6) גוף כאמור בסעיף קטן (א)(8) – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו נבחר בהליך לפי אותו סעיף קטן.

(ג) הגורם המפעיל יפיץ את שידורי הטלוויזיה לפי הוראות סעיף זה, כך שאופן ההפצה, איכות שידורי הטלוויזיה ואפשרות הבחירה של שאר המרכיבים של שידורי הטלוויזיה, יהיו זהים לגבי כל הגופים ששידורי הטלוויזיה שלהם מופצים באמצעות טכנולוגיית חדות רגילה או באמצעות טכנולוגיית חדות גבוהה, לפי העניין.

(א) הגורם המפעיל יפיץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הרדיו של הגופים המפורטים בפסקאות שלהלן, אם ביקשו זאת, במסגרת ערוצי רדיו כמפורט באותן פסקאות:

- (1) רשות השידור – במסגרת שמונה ערוצי רדיו, לכל היותר;
- (2) גלי צה"ל – שידורי רדיו של צבא הגנה לישראל (בסעיף זה – גלי צה"ל) – במסגרת שני ערוצי רדיו, לכל היותר;
- (3) בעלי זכויות לשידורי רדיו – במסגרת ערוץ רדיו אחד לכל בעל זכיון;
- (4) שירות ההתגוננות האזרחית – במסגרת ארבעה ערוצי רדיו, לכל היותר, לשם שידורי הודעות חירום בלבד, דרך קבע או באופן ארעי – בעניין מהעניינים המנויים בפסקאות (1) עד (8) שבסעיף 9(ד) לחוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת סימנים), התשס"ה-2005⁷, או בעניין התקפה כהגדרתה בחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951⁸.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שידרו רשות השידור או גלי צה"ל שידורי רדיו במסגרת ערוץ רדיו נוסף על הערוצים האמורים בסעיף קטן (א)(1) או (2), לפי העניין, יפיץ הגורם המפעיל גם את שידורי ערוץ הרדיו הנוסף, אם ביקשו זאת רשות השידור או גלי צה"ל, בכפוף לקיבולת הפנויה להפצת השידורים כאמור.

(ג) הגורם המפעיל יפיץ את שידורי הרדיו של גוף כאמור בסעיף קטן (א) ששידוריו הופצו בידי הרשות השנייה ערב היום הקובע באמצעות תחנות שידור ספרתיות, כאמור בסעיף 24(ב) – החל ביום הקובע; לא הופצו שידורי הרדיו של גוף מהגופים האמורים ערב היום הקובע כאמור, יהיה מועד תחילת הפצת שידוריו בידי הגורם המפעיל, באמצעות תחנות שידור ספרתיות, בתוך זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו הגיש בקשה להפצת שידוריו כאמור, ולעניין שידורי רדיו בערוץ רדיו נוסף כאמור בסעיף קטן (ב) – בתוך זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו קיימת קיבולת פנויה להפצת השידורים כאמור.

(ד) הגורם המפעיל יפיץ את שידורי הרדיו, לפי הוראות סעיף זה, כך שאופן ההפצה, איכות שידורי הרדיו ואפשרות הבחירה של שאר המרכיבים של שידורי הרדיו, יהיו זהים לגבי כל הגופים ששידורי הרדיו שלהם מופצים כאמור.

8. הפסקת הפצה של שידורים

השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר ועם הגורם המפעיל ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע נסיבות ותנאים שבהם יפסיק הגורם המפעיל להפיץ את שידוריו של גוף מהגופים האמורים בסעיפים 6 ו-7, לרבות לפי בקשת גוף ששידוריו מופצים לפי בקשתו, וכן נסיבות ותנאים שבהם יהיה רשאי הגורם המפעיל להפסיק הפצה כאמור.

9. תשלום דמי הפצה

(א) גוף ששידוריו מופצים לפי סעיף 6 או 7 ישלם לגורם המפעיל בעד הפצת השידורים כאמור, סכום שיוור עליו ושר האוצר, לאחר התייעצות עם הגורם המפעיל; הסכום האמור יחושב לפי סך כל התשלומים והעלויות הכרוכים בהפעלתו, בתפעולו ובתחזוקתו של תחנות השידור הספרתיות וכל תשלום שוטף אחר בשל הפצת השידורים כאמור, למעט עלות ההקמה (בסעיף זה – סך התשלומים והעלויות), כשהוא מחולק בין הגופים אשר שידוריהם מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות כאמור, בהתאם להוראות אלה:

- (1) סך התשלומים והעלויות יחולק בין הגופים ששידוריו הטלוויזיה שלהם מופצים לפי סעיף 6 (בסעיף זה – משדרי הטלוויזיה) לבין הגופים ששידורי הרדיו שלהם מופצים לפי סעיף 7 (בסעיף זה – משדרי הרדיו) כך:

⁷ ס"ח התשס"ה, עמ' 956.

⁸ ס"ח התשי"א עמ' 78.

(א) חלקם של משדרי הטלוויזיה יהיה סך התשלומים והעלויות בניכוי חלקם של משדרי הרדיו כאמור בפסקת משנה (ב) (בסעיף זה – חלקם היחסי של משדרי הטלוויזיה);

(ב) חלקם של משדרי הרדיו יהיה בהתאם לקיבולת הנדרשת לשם הפצת שידורי כלל ערוצי הרדיו כמפורט בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף קטן (7)(א) של הגופים המפורטים באותן פסקאות, ביחס לכלל הקיבולת הקיימת בתחנות השידור הספרתיות (בסעיף זה – חלקם היחסי של משדרי הרדיו);

(2) חלקם היחסי של משדרי הטלוויזיה יחולק בין משדרי הטלוויזיה לפי מספר הערוצים שבהם מופצים שידוריו של כל משדר טלוויזיה לפי סעיף 6 ובהתחשב בסוג הטכנולוגיה שבאמצעותה מופצים שידורי הטלוויזיה כאמור;

(3) חלקם היחסי של משדרי הרדיו יחולק בין משדרי הרדיו לפי מספר הערוצים שבהם מופצים שידוריו של כל משדר רדיו לפי סעיף 7.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נותרה קיבולת פנויה בתחנות השידור הספרתיות יישא אוצר המדינה בחלק מסך התשלומים והעלויות וישלם חלק זה לגורם המפעיל, כך שחלקו של אוצר המדינה יהיה לפי מספר ערוצי הטלוויזיה – בהתחשב בסוג הטכנולוגיה – ומספר ערוצי הרדיו, שניתן לשדר בקיבולת הפנויה בתחנות השידור הספרתיות.

(ג) לענין סוג הטכנולוגיה, יובא בחשבון רק אופן השידור וההפצה בטכנולוגיית חדות רגילה או בטכנולוגיית חדות גבוהה.

10. דמי ההפצה שישולמו לגורם המפעיל ישמשו לו לכיסוי ההוצאות הכרוכות במילוי תפקידיו לפי חוק זה בלבד; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 4.

11. (א) הגורם המפעיל רשאי לדרוש מהגופים שהוא מפיץ את שידוריהם לפי סעיפים 6 ו-7, למעט הגופים האמורים בסעיפים 6(א)(3) ו-7(6) ו-7(א)(2) ו-7(4), להפקיד בידיו ערבויות או בטוחות אחרות להבטחת תשלום דמי הפצה כאמור בסעיף 9.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ולאחר התייעצות עם הגורם המפעיל, יקבע הוראות בדבר סוגי הערבויות או הבטוחות האמורות בסעיף קטן (א), סכומיהן, מועדי הפקדתן וכן דרכי מימושו והשימוש בכספים שיתקבלו עקב מימוש כאמור, ובלבד שתנאי הערבויות והבטוחות ודרכי מימושו יהיו זהים לגבי כלל מפקידי הערבויות והבטוחות.

12. הגורם המפעיל וכל אדם אחר, לא יגבו תשלום כלשהו מהציבור בעד קליטת השידורים המופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות לפי הוראות חוק זה.

13. (א) השר, לאחר התייעצות עם מועצת הרשות השנייה והמועצה לשידורי כבלים ולוויין ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע רשימה של נושאים מוגדרים ומסוימים, שלושה לכל היותר, שלגבי כל אחד מהם יש הצדקה שיתקיימו בענייניו שידורים במסגרת ערוץ נושאי שיופץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות; קביעה כאמור תיעשה בשים לב, בין השאר, למגוון סוגי שידורי הטלוויזיה ואופיים ולאפשרות הפצתם של שידורי טלוויזיה של גופים אחרים במסגרת הקיבולת של תחנות השידור הספרתיות; בסעיף זה –

“גופים אחרים” – גופים המשדרים שידורי טלוויזיה, המפורטים בפסקאות (1) עד (6) של סעיף 6, ולגבי התקופה שקדמה ליום הקובע – גופים המפורטים בפסקאות (1) עד (5) של סעיף 5א1(א) לחוק הרשות השנייה, כנוסחו בסעיף 1(2) לחוק זה;

“נושא” – לרבות שפה;

"ערוץ נושאי" – ערוץ טלוויזיה ש-75% לפחות משעות השידור שלו מוקדשים לנושא אחד, ושידוריו בנושא האמור משודרים במהלך 90% לפחות משעות צפיית השיא;
"שעות צפיית השיא" – השעות שבין 19:00 ל-23:00, בכל יום.

(ב) נכלל נושא ברשימת הנושאים שנקבעה לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה לשידורי כבלים ולוויין להעניק רישיון לשם שידורו של ערוץ נושאי, בנושא האמור, שיופץ באמצעות תחנות שידור ספרתיות, למי שבחרה במכרו שפרסמה, כך שתחילת השידורים בהתאם לרישיון שיוענק לזוכה במכרו תהיה במועדים המפורטים להלן:

(1) לעניין משדר הערוץ הנושאי הראשון – מועד שלא יקדם ליום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014);

(2) לעניין משדר הערוץ הנושאי השני – מועד שלא יקדם ליום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015), ובלבד שחלפה שנה מיום תחילת שידוריו של משדר הערוץ הנושאי הראשון;

(3) לעניין משדר הערוץ הנושאי השלישי – מועד שלא יקדם ליום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016), ובלבד שחלפה שנה מיום תחילת שידוריו של משדר הערוץ הנושאי השני.

(ג) פרסום מכרו כאמור בסעיף קטן (ב) טעון את אישור השר וועדת הכלכלה של הכנסת, ולא יינתן אישור כאמור אלא לאחר שהשר נוכח כי לא יהיה בהענקת הרישיון כדי לסכן באופן ממשי את יציבותם של גופים משדרים אחרים או את המשך פעילותם של גופים אחרים הרשאים לשדר שידורי פרסומת.

(ד) (1) במכרו כאמור בסעיף קטן (ב), לא יהיה רשאי להשתתף כל אחד מאלה:

(א) מי ששידורי הטלוויזיה שהוא משדר מופצים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (בסעיף קטן זה – גוף מופץ);

(ב) מי שהוא בעל עניין בגוף מופץ;

(ג) מי שגוף מופץ הוא בעל עניין בו;

(ד) מי שאדם מסוים הוא בעל עניין בו וכן בעל עניין בגוף מופץ.

(2) על אף הוראות פסקה (1), השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים שבהתקיימם יהיה רשאי להשתתף במכרו לערוץ נושאי מסוים מבקש שמתקיים לגביו סייג מהסייגים המנויים באותה פסקה אם נוכח כי הסייגים האמורים עלולים לסכל את קיום שידורי הערוץ הנושאי, ובלבד שלא יינתן למבקש כאמור או למי שקשור אליו כאמור בפסקה (1) (ב) עד (ד), רישיון ליותר מערוץ נושאי אחד, מכוח התקנות לפי פסקה זו; קביעת התנאים כאמור תיעשה בשים לב לקיומה של קיבולת פנויה בתחנות השידור הספרתיות, ולשיקולים של הרחבת מגוון סוגי שידורי הטלוויזיה המופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות, קידום התחרות בתחום שידורי הטלוויזיה וטובת הציבור.

(ה) משדר ערוץ נושאי יהיה רשאי לממן את שידוריו באמצעות שידורי פרסומת.

(ו) הוראות סעיפים 6ה, 6ה1, 6ח, 6ח2, 6ח3, 6א(3), 6א(5), 6א(8), 6א(9), 6א(10) ו-6כב לחוק התקשורת וכן הוראות סימן ט' בפרק ב' לחוק האמור, למעט סעיפים 6לד, 6לדו(א), 6ב(ט) ו-6לד3 לאותו חוק, יחולו, בכפוף להוראות סעיף זה, לעניין רישיון לפי סעיף קטן (ב) ובכלל זה לעניין מתן רישיון כאמור, לעניין משדר ערוץ נושאי ולעניין שידוריו, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בסעיף 6ה1(א) האמור, במקום "מהכנסותיו השנתיות מדמי המנוי" יקראו "מהכנסותיו השנתיות משידורי פרסומת".

פרק ה': הוראות שונות

14. השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו. ביצוע ותקנות
15. בחוק הרשות השנייה –
- (1) בסעיף 37(א)(2), במקום "שבסעיפים 51, 51 ו-70(א)" יבוא "שבסעיף 70(א)";
- (2) בכותרת סימן א' לפרק ד', במקום "תחנות, רישיונות וזיכיונות" יבוא "רישיונות וזיכיונות";
- (3) סעיפים 51 עד 53 – בטלים;
- (4) בסעיף 55(ב), במקום "51, 51א, 51ב, 52, 53, 54(א)" יבוא "54(א)";
- (5) בסעיף 62(ג), המילים "מהאמור בסעיף 51(ג) או 51(י) או" – יימחקו;
- (6) בסעיף 63(ד), במקום "בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה כדין" יבוא "בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה, לעניין חוק זה, כדין" ובמקום "51, 51א, 51ב, 52, 53, 54" יבוא "54";
- (7) בסעיף 63(ג), במקום "דינה של חברת החדשות כאמור כדין" יבוא "דינה של חברת החדשות כאמור, לעניין חוק זה, כדין" ובמקום "51, 51א, 51ב, 52, 53, 60" יבוא "60";
- (8) בכותרת סימן א' לפרק ח', המילים "דמי הפצה" – יימחקו;
- (9) סעיף 100א – בטל;
- (10) בסעיף 101 –
- (א) בכותרת השוליים, במקום "בדמי הזכיון, בדמי הרישיון ובדמי ההפצה" יבוא "בדמי הזכיון ובדמי הרישיון";
- (ב) במקום "דמי הזכיון, דמי הרישיון ודמי ההפצה" יבוא "דמי הזכיון ודמי הרישיון";
- (11) בסעיף 102, במקום "דמי הרישיון, דמי ההפצה והתמלוגים לפי סעיפים 99 עד 100א" יבוא "דמי הרישיון והתמלוגים לפי סעיפים 99 ו-100";
- (12) בסעיף 102ב, המילים "דמי ההפצה, למעט דמי הפצה שהכנסת חייבת לשלם לפי סעיף 51(ו)" – יימחקו ובמקום "לעניין זה, "דמי זיכיון", "דמי רישיון", "דמי הפצה" או "תמלוגים" – דמי זיכיון, דמי רישיון, דמי הפצה או תמלוגים" יבוא "לעניין זה, "דמי זיכיון", "דמי רישיון" או "תמלוגים" – דמי זיכיון, דמי רישיון או תמלוגים".
16. בחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 33), התשע"א–2011, בסימן א' לפרק ב' –
- (1) בסעיף 94(2) המתקן את סעיף 37(א)(2) לחוק הרשות השנייה, פסקת משנה (ב) – תימחק;
- (2) בסעיף 101 המתקן את כותרת סימן א' לפרק ד' לחוק הרשות השנייה, במקום הסיפה החל במילים "במקום "תחנות, רישיונות וזיכיונות" יבוא "במקום "רישיונות וזיכיונות" יבוא "שידור בערוץ נפרד וסייג לרישיון";
- (3) סעיפים 102 עד 106 המבטלים או מתקנים את סעיפים 51, 51א, 51ב, 52 ו-53 לחוק הרשות השנייה – בטלים;
- (4) בסעיף 115(3) המתקן את סעיף 62(ג) לחוק הרשות השנייה, פסקת משנה (א) – תימחק;

תיקון חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 33)

⁹ ס"ח התשע"א, עמ' 338.

- (5) סעיף 132 המתקן את סעיף 100 לחוק הרשות השנייה – בטל.
17. בחוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים, התשס"א-2001¹⁰, בסעיף 4(א), אחרי פסקה (4) יבוא:
 "5) לעניין שידורי משדר ערוץ נושאי לפי חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012¹¹ – משדר ערוץ נושאי כהגדרתו בחוק האמור"
18. בחוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת סימנים), התשס"ה-2005¹² –
 (1) בסעיף 1 –
 (א) בהגדרה "גוף מפקח", אחרי פסקה (5) יבוא:
 "6) לעניין שידורי הטלוויזיה של משדר ערוץ נושאי המשודרים מכוח הוראות חוק הפצת שידורים – המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין";
 (ב) אחרי ההגדרה "ועדת התיאום" יבוא:
 "'חוק הפצת שידורים" – חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012¹³";
 (ג) בהגדרה "משדר טלוויזיה", אחרי פסקה (5) יבוא:
 "6) לעניין שידורי של משדר ערוץ נושאי על פי חוק הפצת שידורים – משדר ערוץ נושאי כהגדרתו בחוק האמור";
 (2) בסעיף 6 –
 (א) ברישה, אחרי "לפי חוק התקשורת" יבוא "או לפי חוק הפצת שידורים";
 (ב) בפסקה (ד), אחרי "לפי חוק התקשורת" יבוא "או לפי חוק הפצת שידורים, לפי העניין".
- פרק ו': תחילה, הוראת שעה והוראות מעבר**
19. תחילתם של סעיף 3, פרקים ג' ו-ד' למעט סעיף 13, ופרק ה', ביום הקובע.
20. בתקופה שמיום פרסומו של חוק זה עד יום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013), יקראו את חוק הרשות השנייה כך:
 (1) בסעיף 51 א –
 (א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
 "א) הרשות תתכנן, תקים ותפעיל, בעצמה או באמצעות אחרים, תחנות שידור ספרתיות לקליטתם ולהפצתם בציבור של שידורים שייקלטו בכל רחבי הארץ, של הגופים המפורטים להלן, בכפוף להוראות סעיף 51:
 (1) בעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה בערוץ 2 ובערוץ השלישי;
 (א1) בעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה;
 (2) הכנסת, לגבי שידורי ערוץ הכנסת;
 (3) רשות השידור, לגבי שידורי הטלוויזיה שהיא משרדת;

¹⁰ ס"ח התשס"א, עמ' 129; התשע"א, עמ' 346.

¹¹ ס"ח התשע"ב, עמ' 286.

¹² ס"ח התשס"ה, עמ' 956; התשע"א, עמ' 346.

¹³ ס"ח התשע"ב, עמ' 286.

(4) משדר ערוץ ייעודי, ובכלל זה משדר ערוץ ייעודי בשפה הערבית;

(5) הטלוויזיה הלימודית;

(6) משדר ערוץ נושאי;

(7) הגופים המפורטים להלן, לגבי שידורי רדיו שהם משדרים:

(א) רשות השידור;

(ב) גלי צה"ל;

(ג) בעלי זיכיונות לשידורי רדיו;

(ד) שירות ההתגוננות האזרחית, לשם שידורי הודעות חירום בלבד, דרך קבע או באופן ארעי – בעניין מהעניינים המנויים בפסקאות (1) עד (8) שבסעיף 9(ד) לחוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת סימנים), התשס"ה-2005¹⁴, או בעניין התקפה כהגדרתה בחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951¹⁵;

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(ג) במקום סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יבוא:

"(ג) תחנות שידור ספרתיות יהיו בבעלותה של הרשות ובפיקוחה.

(ד) אוצר המדינה יישא בעלות ההקמה לצורך קליטתם והפצתם בציבור של שידורי הגופים האמורים בסעיף קטן (א) באמצעות תחנות השידור הספרתיות לפי הוראות סעיף 51ב, בין השאר תוך שימוש בתמלוגים המשולמים לפי סעיף 100 בידי בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה, בעל רישיון לשידורי טלוויזיה ובעל זיכיון לשידורי רדיו";

(ד) סעיפים קטנים (ד) ו-(2) בטלים;

(ה) במקום סעיפים קטנים (ה) עד (ז) יבוא:

"(ה) במהלך תקופת הקמתן של תחנות השידור הספרתיות, יגיש המנהל לשר ולשר האוצר דין וחשבון, בתוך 30 ימים מתום כל רבעון (בסעיף קטן זה – הרבעון המדווח); דין וחשבון כאמור יכלול, בין השאר, פרטים אלה: ההתקדמות בתכנון ובהקמה של תחנות שידור ספרתיות במהלך הרבעון המדווח וההתקדמות הצפויה במהלך הרבעון שלאחריו, אומדן מעודכן של סך עלות ההקמה, ואומדן ההוצאות הצפויות ברבעון שלאחר הרבעון המדווח.

(ו) השר, שר האוצר או מי שכל אחד מהם הסמיך לכך, רשאי לדרוש מהמנהל להמציא פרטים נוספים הדרושים לצורך בדיקת החישובים שבבסיס האומדנים, כפי שפורטו בדין וחשבון שהגיש לפי סעיף קטן (ה).

(1) לא יאוחר מיום י"ב באב התשס"ט (2 באוגוסט 2009), יוקמו תחנות שידור ספרתיות כך שתתאפשר קליטת שידורים של הגופים המנויים בסעיף קטן (א)(1), (2) ו-(3) בטכנולוגיית חדות רגילה, בהתאם להוראות סעיף 51ב.

¹⁴ ס"ח התשס"ה, עמ' 956.

¹⁵ ס"ח התשי"א, עמ' 78.

(2) לא יאוחר מיום כ"ח בטבת התשע"ד (31 בדצמבר 2013), יוקמו תחנות שידור ספרתיות כך שתתאפשר הפצה וקליטה של שידורי טלוויזיה של כל הגופים כאמור בסעיף קטן (א), בטכנולוגיית חדות רגילה ובטכנולוגיית חדות גבוהה, בכפוף להוראות סעיף 51ב5.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מההוראות לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965¹⁶;

(1) במקום סעיפים קטנים (ט) עד (יב) יבוא:

"(ט) (1) במועד השלמת ההקמה כאמור בסעיף קטן (ז)(1), יודיע המנהל לבעלי הזיכיונות כאמור בסעיף קטן (א)(1), כי ניתן להפיץ שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות השידור הספרתיות.

(2) במועד שבו תתאפשר הפצת שידורי טלוויזיה באמצעות תחנות השידור הספרתיות של כל הגופים כאמור בסעיף קטן (א) בטכנולוגיית חדות רגילה, בכפוף להוראות סעיף 51ב5, יודיע המנהל לגופים כאמור שטרם הוחל בהפצת שידוריהם באמצעות תחנות השידור הספרתיות, כי ניתן להפיץ את שידוריהם כאמור.

(3) במועד השלמת ההקמה כאמור בסעיף קטן (ז)(2), יודיע המנהל לגופים המשרדים שידורי טלוויזיה כאמור בסעיף קטן (א), כי ניתן להפיץ את שידוריהם באמצעות תחנות השידור הספרתיות בטכנולוגיית חדות גבוהה, בכפוף להוראות סעיף 51ב5.

(4) הודעות כאמור בסעיף קטן זה יפורסמו גם לציבור בדרך שיוורה המנהל.

(י) בעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה ובעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה רשאים להתאגד, לשם העברת שידוריהם לתחנות שידור ספרתיות ורשאים הם להתקשר עם הרשות לצורך זה; התאגדות או התקשרות כאמור לא ייראו כהסדר כובל לעניין חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988¹⁶.

(יא) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת הטלגרף האלחוטי.

(יב) בסימן זה –

"חוק הפצת שידורים" – חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012¹⁷;

"טכנולוגיית חדות גבוהה", "טכנולוגיית חדות רגילה", "המועצה לשידורי כבלים ולוויזין", "משדר ערוץ ייעודי", "משדר ערוץ נושאי" ו"עלות ההקמה" – כהגדרתם בחוק הפצת שידורים; "תחנת שידור ספרתית" – תחנת שידור, לרבות מוקד לבקרה, לתיאום, לתקנון ולהגברה של שידורי טלוויזיה ושידורי רדיו, לשם שידורם והפצתם בציבור, בשיטה הספרתית, במישרין או באמצעות תחנות שידור נוספות כאמור¹⁷;

(2) בסעיף 51ב –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "הפצת שידורי טלוויזיה ושידורי רדיו באמצעות תחנות שידור ספרתיות";

¹⁶ ס"ח התשמ"ח, עמ' 128.

¹⁷ ס"ח התשע"ב, עמ' 286.

(ב) במקום סעיפים קטנים (א), (א1) ו-(ב) יבוא:

"(א) הרשות תפיץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הטלוויזיה שמשדרים בעלי הזכויות לשידורי טלוויזיה במסגרת שני ערוצי טלוויזיה בטכנולוגיית חדות רגילה, ובלבד שהמנהל הודיע כי ניתן לעשות כן בהתאם להוראות סעיף 51א(ט)(1).

(א1) הרשות תפיץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הטלוויזיה של בעל רישיון לשידורי טלוויזיה, במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה.

(ב) הרשות תפיץ את שידורי ערוץ הכנסת ואת שידורי הטלוויזיה שמשדרת רשות השידור, באמצעות תחנות שידור ספרתיות, כמפורט להלן:

(1) ערוץ הכנסת – ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה;

(2) רשות השידור – שני ערוצי טלוויזיה בטכנולוגיית חדות רגילה.

(ב1) (1) הרשות תפיץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הרדיו של הגופים המפורטים בפסקאות שלהלן, אם ביקשו זאת, במסגרת ערוצי רדיו כמפורט באותן פסקאות:

(א) רשות השידור – במסגרת שמונה ערוצי רדיו, לכל היותר;

(ב) גלי צה"ל – שידורי רדיו של צבא הגנה לישראל (בסעיף קטן זה – גלי צה"ל) – במסגרת שני ערוצי רדיו, לכל היותר;

(ג) בעלי זכויות לשידורי רדיו – במסגרת ערוץ רדיו אחד לכל בעל זיכיון;

(ד) שירות ההתגוננות האזרחית – במסגרת ארבעה ערוצי רדיו, לכל היותר.

(2) על אף הוראות פסקה (1), שידורו רשות השידור או גלי צה"ל שידורי רדיו, במסגרת ערוץ רדיו נוסף על הערוצים האמורים בפסקה (1)א או (ב), לפי העניין, תפיץ הרשות גם את שידורי ערוץ הרדיו הנוסף, אם ביקשו זאת רשות השידור או גלי צה"ל, בכפוף לקיבולת הפנויה להפצת השידורים כאמור, ובלבד שחלפו שלושה חודשים לפחות מיום פרסומו של חוק הפצת שידורים.

(2ב) הרשות תפיץ, באמצעות תחנות השידור הספרתיות, את שידורי הטלוויזיה של הגופים המפורטים בפסקאות שלהלן, גם בטרם נמסרה הודעה לפי סעיף 51א(ט)(2), אם ביקשו זאת, במסגרת ערוצי טלוויזיה כמפורט באותן פסקאות:

(1) משרד הערוץ הייעודי בשפה הערבית שקיבל את רישיונו לפי הוראות סעיף 6לד1 לחוק התקשורת, בטרם נמסרה הודעה לפי סעיף 51א(ט)(2) – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה, ובלבד שהגיש את בקשתו להפצת שידוריו באמצעות תחנות שידור ספרתיות בטרם חלפו שישה חודשים ממועד קבלת הרישיון כאמור;

(2) הטלוויזיה הלימודית – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:

(א) משדר הערוץ הייעודי בשפה הערבית לא הגיש לרשות בקשה להפצת שידוריו באמצעות תחנות שידור ספרתיות במהלך התקופה האמורה בפסקה (1), או הודיע לרשות, בכתב, במהלך התקופה האמורה, כי אין בכוונתו להגיש לה בקשה כאמור;

(ב) קיימת קיבולת פנויה להפצת שידורי הטלוויזיה הלימודית באמצעות תחנות שידור ספרתיות, גם אם יופצו שידורי הערוץ הייעודי בשפה הערבית לפי הוראות פסקה (1).

(3ב) בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (א) עד (2ב), נמסרה הודעת הרשות לפי סעיף 51א(ט)(2), תפיץ הרשות באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הטלוויזיה של הגופים המפורטים בפסקאות שלהלן, אם ביקשו זאת, במסגרת ערוצי טלוויזיה כמפורט באותן פסקאות:

(1) משדר ערוץ ייעודי, ובכלל זה משדר ערוץ ייעודי בשפה הערבית שלא הגיש בקשה להפצה במהלך התקופה האמורה בסעיף קטן (2)(1) – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה, ואולם אם עלה מספר משדרי הערוצים הייעודיים ששידוריהם מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות, על חמישה, יופצו שידוריו של משדר ערוץ ייעודי נוסף בכפוף לקיבולת הפנויה להפצת שידורים כאמור;

(2) הטלוויזיה הלימודית, אם לא הופצו שידוריה בהתאם להוראות סעיף קטן (2)(2) – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה.

(4) בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (א) עד (3ב), נמסרה הודעת הרשות לפי סעיף 51א(ט)(3), תפיץ הרשות באמצעות תחנות השידור הספרתיות את שידורי הטלוויזיה של הגופים המפורטים בפסקאות שלהלן, במסגרת ערוצי טלוויזיה כמפורט באותן פסקאות:

(1) רשות השידור, אם ביקשה זאת – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד נוסף בטכנולוגיית חדות גבוהה (בפסקה זו – הערוץ הנוסף); השידורים בערוץ הנוסף ישודרו במקביל לשידורם באחד הערוצים כאמור בסעיף קטן (2)(2);

(2) גוף מהגופים המנויים בסעיף 51א(א), למעט רשות השידור ששידוריו מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות במסגרת ערוץ טלוויזיה בטכנולוגיית חדות רגילה (בפסקה זו – הערוץ העיקרי) – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד נוסף בטכנולוגיית חדות גבוהה, לכל גוף כאמור, ובלבד שהגוף האמור ביקש זאת ונבחר בהליך שוויוני שעליו הורה הש, לאחר התייעצות עם שר האוצר, המועצה והמועצה לשידורי כבלים ולוויין; בקביעת תנאי ההליך לפי פסקה זו יובאו בחשבון, בין השאר, שיקולים של קידום התחרות בתחום שידורי הטלוויזיה, מגוון סוגי שידורי הטלוויזיה ואופיים, וכן אפשרות ההפצה של שידורי הטלוויזיה של גופים אחרים המנויים

בסעיף 5א1(א) במסגרת הקיבולת הפנויה בתחנות השידור הספרתיות; השידורים בערוץ הנוסף כאמור ישודרו במקביל לשידורם בערוץ העיקרי.

(5ב) תחילת הפצת השידורים של הגופים המפורטים בפסקאות שלהלן, באמצעות תחנות שידור ספרתיות, לפי סעיף זה, ששידוריהם לא הופצו ערב פרסומו של חוק הפצת שידורים, תהיה לא יאוחר מהמועד המפורט באותן פסקאות, לפי העניין:

(1) בעל רישיון לשידורי טלוויזיה כאמור בסעיף קטן (א1) – שנה מהמועד שבו ניתן לו הרישיון;

(2) גוף המשדר שידורי רדיו שהגיש בקשה להפצת שידוריו באמצעות תחנות שידור ספרתיות לפי סעיף קטן (ב1) – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים ממועד הגשת הבקשה כאמור, ולעניין שידורי רדיו בערוץ נוסף כאמור בסעיף קטן (ב1)(2) – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו קיימת קיבולת פנויה להפצת השידורים כאמור;

(3) משדר הערוץ הייעודי בשפה הערבית שהגיש בקשה להפצת שידוריו באמצעות תחנות שידור ספרתיות לפי סעיף קטן (ב2)(1) – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים ממועד הגשת הבקשה כאמור;

(4) משדר ערוץ ייעודי שהגיש בקשה להפצת שידוריו באמצעות תחנות שידור ספרתיות לפי סעיף קטן (ב3)(1), הנמנה עם חמשת משדרי הערוצים הייעודיים הראשונים כאמור באותו סעיף קטן – שנה מהמועד שבו הגיש את בקשתו כאמור, וכל משדר ערוץ ייעודי נוסף כאמור באותו סעיף קטן שהפצת שידוריו כפופה לקיבולת הפנויה להפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו קיימת קיבולת פנויה כאמור;

(5) הטלוויזיה הלימודית – אם הגישה בקשה להפצת שידוריה באמצעות תחנות שידור ספרתיות לפי סעיף קטן (ב2)(2) – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו מתקיים תנאי מהתנאים האמורים בפסקת משנה (א) או (ב) של סעיף קטן (ב2)(2), ואם הגישה בקשה להפצה כאמור לפי סעיף קטן (ב3)(2) – שנה מהמועד שבו הגישה את הבקשה כאמור;

(6) רשות השידור, לעניין שידורי הערוץ הנוסף כמשמעותו בסעיף קטן (ב4)(1) – שנה מהמועד שבו ביקשה כי שידורי הערוץ הנוסף יופצו באמצעות תחנות שידור ספרתיות כאמור באותו סעיף קטן;

(7) גוף כאמור בסעיף קטן (ב4)(2) – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו נבחר בהליך לפי אותו סעיף קטן;

(ג) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) – בטלים;

(ד) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה) (1) הרשות תפיץ את שידורי הטלוויזיה של הגופים כאמור בסעיף 5א1(א)(1) עד (5), כך שאופן ההפצה, איכות שידורי הטלוויזיה

ואפשרות הבחירה של שאר המרכיבים של שידורי הטלוויזיה, יהיו זהים לגבי כל הגופים ששידורי הטלוויזיה שלהם מופצים באמצעות טכנולוגיית חדות רגילה או באמצעות טכנולוגיית חדות גבוהה, לפי העניין.

(2) הרשות תפיץ את שידורי הרדיו של הגופים כאמור בסעיף 51א(א)(7), כך שאופן ההפצה, איכות שידורי הרדיו ואפשרות הבחירה של שאר המרכיבים של שידורי הרדיו, יהיו זהים לגבי כל הגופים ששידורי הרדיו שלהם מופצים כאמור;

(ה) סעיף קטן (ו) – בטל;

(ו) בסופו יבוא:

” (ז) השרה לאחר התייעצות עם שר האוצר ועם המועצה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע נסיבות ותנאים שבהם תפסיק הרשות להפיץ את שידוריו של גוף מהגופים כאמור בסעיף 51א(א), לרבות לפי בקשת גוף ששידוריו מופצים לפי בקשתו, וכן נסיבות ותנאים שבהם תהיה רשאית הרשות להפסיק הפצה כאמור;”

(3) אחרי סעיף 51 יבוא:

”אייגביית תשלום 751. הרשות וכל אדם אחר, לא יגבו תשלום כלשהו מהציבור בעד קליטת שידורי טלוויזיה או שידורי רדיו המופצים באמצעות טלוויזיה או שידורי רדיו תחנות השידור הספרתיות לפי הוראות חוק זה.”

(4) בסעיף 52 –

(א) סעיף קטן (א) – בטל;

(ב) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

” (1א) הרשות רשאית לדרוש מהגופים שהיא מפיצה את שידוריהם לפי סעיף 51ב, למעט הגופים האמורים בסעיף 51א(א)(2), (5) ו-(7)(ב) ו-(ד), להפקיד בידיה ערבויות או בטוחות אחרות להבטחת תשלום דמי הפצה כאמור בסעיף 100א.

(ב) המועצה, באישור השר, תקבע כללים בדבר סוגי הערבויות או הבטוחות האמורות בסעיף קטן (א), סכומיהן, ומועדי הפקדתן, וכן דרכי מימושן והשימוש בכספים שיתקבלו עקב מימושן כאמור, ובלבד שתנאי הערבויות והבטוחות ודרכי מימושן, יהיו זהים לגבי כלל מפיקי הערבויות והבטוחות כאמור באותו סעיף קטן.”

(5) סעיף 53 – בטל;

(6) במקום סעיף 100א יבוא:

”דמי הפצה 100א. (א) גוף ששידורי הטלוויזיה או שידורי הרדיו שהוא משדר מופצים כאמור בסעיף 51ב, ישלם לרשות, בעד הפצת השידורים כאמור, סכום שיוור עליו השר ושר האוצר, לאחר התייעצות עם הרשות; הסכום האמור יחושב לפי סך כל התשלומים והעלויות הכרוכים בהפעלתן, בתפעולן

ובתחזוקתן של תחנות השידור הספרתיות וכל תשלום שוטף אחר בשל הפצת השידורים כאמור, למעט עלות ההקמה (בסעיף זה – סך התשלומים והעלויות). כשהוא מחולק בין הגופים אשר שידוריהם מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות כאמור, בהתאם להוראות אלה:

(1) סך התשלומים והעלויות יחולק בין הגופים ששידורי הטלוויזיה שלהם מופצים לפי סעיף 51ב (בסעיף זה – משדרי הטלוויזיה) לבין הגופים ששידורי הרדיו שלהם מופצים לפי אותו סעיף (בסעיף זה – משדרי הרדיו) כך:

(א) חלקם של משדרי הטלוויזיה יהיה סך התשלומים והעלויות בניכוי חלקם של משדרי הרדיו כאמור בפסקת משנה (ב) (בסעיף זה – חלקם היחסי של משדרי הטלוויזיה);

(ב) חלקם של משדרי הרדיו יהיה בהתאם לקיבולת הנדרשת לשם הפצת שידורי כלל ערוצי הרדיו כמפורט בפסקאות משנה (א) עד (ד) שבסעיף 51ב(1)(1) של הגופים המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ד) שבסעיף 51א(א)(7), ביחס לכלל הקיבולת הקיימת בתחנות השידור הספרתיות (בסעיף זה – חלקם היחסי של משדרי הרדיו);

(2) חלקם היחסי של משדרי הטלוויזיה יחולק בין משדרי הטלוויזיה לפי מספר הערוצים שבהם מופצים שידוריו של כל משדר טלוויזיה לפי סעיף 51ב ובהתחשב בסוג הטכנולוגיה שבאמצעותה מופצים שידורי הטלוויזיה כאמור;

(3) חלקם היחסי של משדרי הרדיו יחולק בין משדרי הרדיו לפי מספר הערוצים שבהם מופצים שידוריו של כל משדר רדיו לפי סעיף 51ב.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נותרה קיבולת פנויה בתחנות השידור הספרתיות יישא אוצר המדינה בחלק מסך התשלומים והעלויות וישלם חלק זה לרשות, כך שחלקו של אוצר המדינה יהיה לפי מספר ערוצי הטלוויזיה – בהתחשב בסוג הטכנולוגיה – ומספר ערוצי הרדיו, שניתן לשדר בקיבולת הפנויה בתחנות השידור הספרתיות.

(ג) לענין סוג הטכנולוגיה, יובא בחשבון רק אופן השידור בטכנולוגיית חדות רגילה או בטכנולוגיית חדות גבוהה.

(ד) בסעיף זה, "טכנולוגיית חדות גבוהה", "טכנולוגיית חדות רגילה", "עלות ההקמה" ו"תחנת שידור ספרתית" – כהגדרתן בסעיף 51א(ב).

21. העברת נכסים, חובות והתחייבויות מהרשות השנייה לגורם המפעיל
- על אף האמור בכל דין או הסכם ובכפוף להוראות סעיף 22, התחנות הספרתיות וכל הנכסים האחרים, החובות וההתחייבויות, הנוגעים לתחנות כאמור, שהיו ערב היום הקובע של הרשות השנייה, יהיו, החל ביום הקובע, של הגורם המפעיל; הוראות סעיף זה לא יחולו אם הרשות השנייה מונתה כגורם המפעיל לפי סעיף 2; בסעיף זה ובסעיף 23, "נכס" – מקרקעין, מיטלטלין, זכויות, וטובות הנאה מכל סוג שהוא.
22. הליכים משפטיים ועילות
- כל הליך משפטי שהיה תלוי ועומד ערב היום הקובע, שהרשות השנייה או מועצת הרשות השנייה הן צד לו, הנוגע לתחנות השידור הספרתיות, וכן כל עילה להליך משפטי כאמור שהיתה קיימת ערב היום הקובע, יוסיפו לעמוד בתוקפם כאילו לא נעשתה ההעברה האמורה בסעיף 21.
23. תקנות בדבר פטור מתשלומי חובה בשל העברה
- שר האוצר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע, לעניין העברת תחנות השידור הספרתיות, וכן הנכסים האחרים, הפעילויות, החובות וההתחייבויות, הנוגעים לתחנות כאמור, מהרשות השנייה לגורם המפעיל, הוראות, על אף האמור בכל דין, בכל אחד מאלה:
- (1) פטור מלא או חלקי ממסים, מתשלומי אגרות או מתשלומי חובה אחרים, בתנאים שקבע;
- (2) הוראות ותיאומים לעניין חבות המס, לרבות לעניין קביעת יום רכישה, מחיר מקורי, יתרת מחיר מקורי, שווי רכישה או יתרת שווי רכישה.
24. הוראות מעבר
- (א) תקנות, זיכיונות, רישיונות, אישורים והוראות שנקבעו או שניתנו לפי חוק הרשות השנייה, שעניינם תחנות שידור ספרתיות, שהיו בתוקף ערב היום הקובע, ימשיכו לעמוד בתוקפם ויחולו לעניין תחנות שידור ספרתיות לפי חוק זה, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בכל מקום, במקום "הרשות השנייה" יבוא "הגורם המפעיל", והכל אלא אם כן בוטלו או שוננו לפי כל דין.
- (ב) הופצו ערב היום הקובע שידוריו של גוף מהמנויים בסעיפים 6 ו-7 באמצעות תחנות שידור ספרתיות, לפי הוראות חוק הרשות השנייה כנוסחו בסעיף 20 לחוק זה, ימשיך הגורם המפעיל להפיץ את שידוריו באמצעות תחנות השידור הספרתיות, לפי הוראות חוק זה.
- (ג) ביקש גוף כאמור בסעיף 51(א)(3) עד (5) ו-7 לחוק הרשות השנייה, כנוסחו בסעיף 20(1) לחוק זה, לפני היום הקובע, כי שידוריו יופצו באמצעות תחנות שידור ספרתיות לפי הוראות סעיף 51 לחוק האמור, כנוסחו בסעיף 20 לחוק זה, יראו אותו, החל ביום הקובע, כמי שביקש כי שידוריו יופצו באמצעות תחנות שידור ספרתיות לפי הוראות סעיף 6 או 7 לחוק זה, לפי העניין.
- (ד) החל הליך לבחירת גוף כאמור בסעיף 51(ב)(4)(2) לחוק הרשות השנייה, כנוסחו בסעיף 20(2) לחוק זה, לפני היום הקובע, יראו את ההליך האמור, החל ביום הקובע, כהליך לפי סעיף 6(א)(8) לחוק זה.

משה כחלון
שר התקשורת

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק בית הדין לעבודה (תיקון מס' 43), התשע"ב-2012*

1. בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969' (להלן – החוק העיקרי), בכל מקום –
 - (1) במקום "ושר העבודה והרווחה" יבוא "ושר התעשייה המסחר והתעסוקה";
 - (2) במקום "ושר העבודה" יבוא "ושר התעשייה המסחר והתעסוקה";
 - (3) במקום "שר העבודה" יבוא "שר התעשייה המסחר והתעסוקה";
 - (4) במקום "שר העבודה והרווחה" יבוא "שר התעשייה המסחר והתעסוקה".
2. בסעיף 6(א) לחוק העיקרי, במקום "בית הדין האזורי" יבוא "בתי הדין האזוריים".
3. בסעיף 8 לחוק העיקרי –
 - (1) בסעיף קטן (א), במקום "7, 8, 9, 10, 12, 13 ו-14" יבוא "7 עד 14" ובסופו יבוא "בשינוי זה: בסעיף 9(א) לחוקיסוד: השפיטה, אחרי "אלא בהסכמת נשיא בית המשפט העליון" יקראו "ונשיא בית הדין הארצי";
 - (2) בסעיף קטן (ב), אחרי "עד 24" יבוא "ו-46" ואחרי "יחולו" יבוא "בשינויים המחויבים".
4. סעיף 9 לחוק העיקרי – בטל.
5. במקום סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

"מינוי נציגי ציבור 10. (א) נציגי הציבור בבית הדין יהיו נציגי עובדים ונציגי מעבידים, שימנו שר המשפטים ושר התעשייה המסחר והתעסוקה (בחוק זה – השרים) לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור, שמונתה לפי סעיף 16א.

(ב) כשיר להתמנות לנציג ציבור מי שמתקיימים לגביו כל אלה:

 - (1) הוא בעל ניסיון של חמש שנים לפחות בתפקיד או בפעילות בתחום משפט העבודה, יחסי עבודה, רווחה, ביטחון סוציאלי, כלכלה או מינהל ציבורי, לרבות ניסיון בהוראה או במחקר בתחומים אלה במסגרת אקדמית;
 - (2) הוא לא הורשע בעבירה פלילית, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כנציג ציבור; לעניין זה, "הורשע", בעבירה פלילית – לרבות מי שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירה;
 - (3) הוא לא הורשע בעבירת משמעת אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כנציג ציבור.

(ג) היו תלויים ועומדים נגד אדם הליכים בעבירות כאמור בסעיף קטן (ב)(2) או (3), רשאים השרים לדחות את החלטתם בעניין מינויו עד לסיום ההליכים נגדו; בסעיף זה, "הליכים" – החל בחקירה על פי דין.

* התקבל בכנסת ביום כ"ז באדר התשע"ב (21 במרס 2012); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 580, מיום כ"ד באדר ב' התשע"א (20 במרס 2011), עמ' 610.
1 ס"ח התשכ"ט, עמ' 70; התשע"ב, עמ' 176.

- (ד) במינוי נציגי ציבור, יפעלו השרים למתן ביטוי הולם, בנסיבות העניין, לייצוגן של אוכלוסיות שונות.
6. תיקון סעיף 11 בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "לשלוש" יבוא "לארבע" ובסופו יבוא "לתקופת כהונה נוספת אחת, ובלבד שלא יכהן כנציג ציבור מי שמלאו לו 75 שנים".
7. הוספת סעיף 11א אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא:
- "תקנות לעניין מינוי 11א. השרים רשאים לקבוע, לאחר התייעצות עם נשיא בית הדין הארצי, עם ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה ועם ארגונים ארציים של מעבידים שלדעת השרים הם יציגים ונוגעים בדבר, הוראות נוספות בעניין מינוי של נציגי ציבור בבית הדין וכהונתם, לרבות בעניינים אלה:
- (1) הליכי מיון למועמדים להתמנות לנציגי ציבור, וכן הכשרת נציגי ציבור מכהנים ובכלל זה השתלמויות שעליהם לעבור;
- (2) אמות מידה לחידוש מינוי של נציג ציבור בתום תקופת כהונתו;
- (3) פרסום הודעה לציבור בדבר הכוונה למנות נציג ציבור ובדבר הדרך להגשת מועמדות להתמנות לנציג ציבור"
8. החלפת סעיפים 14 ו-15 לחוק העיקרי יבוא:
- "סיום משפטים 14. נציג ציבור שהחל בדיון ותקופת מינויו לכהונה הסתיימה יהיה מוסמך לסיים את הדיון בתוך שישה חודשים מיום סיום הכהונה, אלא אם כן הוא הועבר או הושעה מכהונתו לפי סעיף 15(ה)(1)(ב) או (ז), או לפי סעיף 15א(א) או (ב).
15. (א) תלונה נגד נציג ציבור בשל התנהגות שאינה הולמת את תפקידו או בשל הפרת כללי האתיקה לנציגי ציבור שנקבעו לפי סעיף קטן (ח), תוגש לוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור או לנשיא בית הדין הארצי שיעבירה לוועדה.
- (ב) הוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור תהיה אחראית לבירור תלונות שהוגשו לפי סעיף קטן (א); בירור תלונה יהיה בדרך שתיראה לוועדה המייעצת והיא לא תהיה קשורה להוראות שבסדרי הדין או בדיני הראיות, פרט לדינים בדבר ראיות חסויות.
- (ג) הוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור תיתן לנציג הציבור שהתלונה נוגעת אליו, הזדמנות להשמיע את דבריו לפניה, בהקדם האפשרי בנסיבות העניין.
- (ד) הוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור תעביר, בתום בירור תלונה, את ממצאיה והמלצותיה לשרים.

(ה) (1) השרים רשאים, על יסוד המלצות הוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור ולאחר התייעצות עם נשיא בית הדין הארצי, לקבוע כי תלונה נגד נציג ציבור היא מוצדקת ולהטיל על נציג הציבור הנילון אחד מאמצעי משמעת אלה:

(א) נזיפה;

(ב) העברתו מכהונתו או אי-חידושה.

(2) שר המשפטים יודיע בכתב למתלונן על ההחלטה לפי פסקה (1).

(ו) מצאו השרים, על יסוד המלצות הוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור ולאחר התייעצות עם נשיא בית הדין הארצי, שהתלונה לא היתה מוצדקת, יודיע שר המשפטים על כך בכתב למתלונן.

(ז) הוגשה תלונה נגד נציג ציבור, רשאים השרים, על יסוד המלצות הוועדה המייעצת ולאחר התייעצות עם נשיא בית הדין הארצי, להשעותו מכהונתו עד למתן החלטה לפי סעיף זה בעניינו.

(ח) נשיא בית הדין הארצי רשאי, לאחר התייעצות עם השרים, לקבוע כללי אתיקה לנציגי ציבור.

(ט) הוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור רשאית, ביוזמתה, לפתוח בהליך בירור נגד נציג ציבור אם היה לה יסוד סביר להניח כי הוא נהג בדרך שאינה הולמת את תפקידו או הפר כלל מכללי האתיקה, כאמור בסעיף קטן (א), ויחולו על הליך הבירור כאמור הוראות סעיף זה החלות על בירור תלונה.

(א) השרים יעבירו נציג ציבור מכהונתו לפני תום תקופת כהונתו אם חדל להתקיים בו תנאי מהתנאים למינוי.

15.א העברה או השעיה מכהונה של נציג ציבור

(ב) היו תלויים ועומדים נגד נציג הציבור הליכים בעבירות כאמור בסעיף 10(ב) או (3), רשאים השרים להשעותו מכהונתו עד לסיום ההליכים נגדו; בסעיף זה, "הליכים" – החל בחקירה על פי דין.

(ג) החלטת השרים בעניין העברה או השעיה מכהונה, לא תינתן אלא לאחר שניתנה לנציג הציבור הזדמנות להשמיע את דבריו לפני הוועדה המייעצת, והוועדה המייעצת המליצה על העברתו או השעייתו מכהונה.

הוספת סעיף 16א

9. אחרי סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:

(א) השרים ימנו ועדה לעניין נציגי ציבור (בחוק זה – ועדה מייעצת לעניין נציגי ציבור), ואלה תפקידיה:

16.א "ועדה מייעצת לעניין נציגי ציבור

(1) ליעץ לשרים בעניין מינוים של נציגי ציבור, כאמור בסעיף 10(א);

(2) לברר תלונות וכן לנקוט ביוזמתה בהליך בירור נגד נציגי ציבור ולהמליץ לשרים בעניינם, כאמור בסעיף 15;

(3) להמליץ לשרים בעניין העברה או השעיה מכהונה לפי סעיף 15א.

(ב) הרכב הוועדה לעניין נציגי ציבור יהיה כמפורט להלן:

(1) שופט בדימוס של בית הדין הארצי או של בית דין אזורי, שיקבע נשיא בית הדין הארצי, והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג שר המשפטים, מבין עובדי משרדו;

(3) נציג שר התעשייה המסחר והתעסוקה, מבין עובדי משרדו;

(4) נציג ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה;

(5) נציג ארגונים ארציים של מעבידים שלדעת השרים הם יציגים ונוגעים בדבר:

10. בסעיף 18 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 18

(1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

”(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), בהתקיים האמור בפסקאות (1) או (2), ידון בית הדין האזורי לפני השופט כדן יחיד, בכפוף לאמור באותן פסקאות:

(1) בהליך המנוי בתוספת השלישית; ואולם רשאי נשיא בית דין אזורי להורות, לפני תחילת הדיון בעניין מסוים, כי הדיון בו יתקיים בהרכב כאמור בסעיף קטן (א);

(2) אם שופט של בית דין אזורי החליט על כך בהחלטה מנומקת, על פי בקשת אחד הצדדים, ולאחר שנתן לצדדים האחרים בהליך הזדמנות להשמיע את דבריהם בפניו; ואולם לא יחליט שופט של בית דין אזורי כאמור, בעניין תובענה לפי סעיף 24(א)(2) או (4);”

(2) סעיף קטן (ג) – בטל;

(3) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

”(ד) בהליכים שבית הדין דן בהם בשלושה, יהיו לשופט לבדו הסמכויות המנויות בתוספת הרביעית.

(ה) השרים, בהתייעצות עם נשיא בית הדין הארצי ועם ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה ועם ארגונים ארציים של מעבידים שלדעת השרים הם יציגים ונוגעים בדבר, ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאים, בצו, לשנות את התוספת השלישית, ובלבד שלא תכלול הליכים לפי סעיף 24(א)(2) או (4).

(ו) שר המשפטים, בהתייעצות עם נשיא בית הדין הארצי ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הרביעית.

(ז) בצו כאמור בסעיפים קטנים (ה) או (ו) ניתן לקבוע כי השינוי האמור בצו יחול גם לעניין הליכים תלויים ועומדים.”

(1) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(א1) יבוא:

"(א) בית הדין הארצי ידון בחמישה, שהם שלושה שופטים ושני נציגי ציבור, נציג עובדים ונציג מעבידים; ואולם רשאי נשיא בית הדין הארצי או סגנו להורות, לפני תחילת הדיון בעניין מסוים, או במהלכו, כי הדיון בו יתקיים לפני מספר בלתי זוגי גדול יותר של שופטים ולפני שני נציגי ציבור, נציג עובדים ונציג מעבידים, או ארבעה נציגי ציבור, שני נציגי עובדים ושני נציגי מעבידים, אם מצא כי מפאת חשיבותה, קשיותה או חידושה של שאלה משפטית שעולה באותו עניין, יש מקום לדיון לפני הרכב מורחב כאמור.

(1א) על אף הוראות סעיף קטן (א) –

(1) בערעור על פסק דין בהליך המנוי בתוספת השלישית ידון בית הדין הארצי בשלושה שופטים בלבד; ואולם רשאי נשיא בית הדין הארצי או סגנו להורות, לפני תחילת הדיון בעניין מסוים, או במהלכו, כי הדיון בו יתקיים בהרכב כאמור בסעיף קטן (א) או לפני מספר בלתי זוגי גדול יותר של שופטים;

(2) בערעור על פסק דין של בית דין אזורי לפי סעיף 24(ב) ידון בית הדין הארצי בשלושה שופטים בלבד; ואולם רשאי נשיא בית הדין הארצי או סגנו להורות, לפני תחילת הדיון בעניין מסוים, או במהלכו, כי הדיון בו יתקיים לפני מספר בלתי זוגי יותר של שופטים;

(3) בעניינים שהוא דן בהם לפי סעיף 25(1) ידון בית הדין בשבעה שהם שלושה שופטים, שני נציגי עובדים ושני נציגי מעבידים; ואולם רשאי נשיא בית הדין הארצי או סגנו להורות, לפני תחילת הדיון בעניין מסוים, או במהלכו, כי הדיון בו יתקיים לפני מספר בלתי זוגי יותר של שופטים ולפני ארבעה נציגי ציבור, שני נציגי עובדים ושני נציגי מעבידים, אם מצא כי מפאת חשיבותה, קשיותה או חידושה של שאלה משפטית שעולה באותו עניין, יש מקום לדיון לפני הרכב מורחב כאמור;"

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "הסמכויות הנתונות לשופט בית דין אזורי על פי סעיף 18(ד)" יבוא "הסמכויות המנויות בתוספת הרביעית".

12. בסעיף 24 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)2, רשאי נשיא בית הדין הארצי או סגנו, על פי בקשה של בעל דין או של היועץ המשפטי לממשלה שהוגשה לפני תחילת הדיון או במהלכו, להורות שדיון בתובענה לפי הסעיף הקטן האמור, שהוא בעל חשיבות, דחיפות או רגישות מיוחדת, יתקיים בבית הדין הארצי"

13. בסעיף 26 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "רשות כאמור בסעיף קטן זה, לגבי החלטה אחרת, תינתן אם שוכנע בית הדין כי אם הערעור על ההחלטה יידון במסגרת הערעור על פסק הדין ולא באופן מיידי, יהיה בכך כדי להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים או שעלול להיגרם לצד להליך נזק של ממש, או שעלול להתנהל הליך מיותר או בדרך שגויה;"

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא תינתן רשות ערעור על סוגי החלטות ששר המשפטים קבע, בצו, בהתייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת; נקבע סוג החלטה בצו כאמור יחול הצו על החלטה שהתקבלה לאחר תחילתו:"

תיקון סעיף 27 14. בסעיף 27 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ב) –

(א) האמור בו יסומן כפסקה (1), ובה, במקום "וכן בתובענות" יבוא "בתובענות" ובמקום הקטע החל במילים "אם שכר העבודה" עד המילים "שקלים חדשים" יבוא "וכן בכל תובענה כספית אחרת שבין עובד למעבידו שעניינה הזכויות שהעובד זכאי להן עקב עבודתו, לפי חוק, הסכם קיבוצי, או לפי צו הרחבה כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, המנויים בתוספת החמישית, ובלבד שסכום התובענה אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

(2) "רשם בית דין אזורי רשאי לתת צו המחייב מעביד למסור לעובד מסמכים שחובה על מעביד להנפיק על פי חוק";

(2) בסעיף קטן (ב1), במקום "ועדת העבודה והרווחה" יבוא "ועדת החוקה חוק ומשפט" ואחרי "תובענה לשכר עבודה או לקצבה" יבוא "או תובענה כספית אחרת כמשמעותה בסעיף קטן (ב)";

(3) אחרי סעיף קטן (ב2) יבוא:

(3ב) "שר המשפטים רשאי, בצו, בהסכמת שר התעשייה המסחר והתעסוקה, לאחר התייעצות עם נשיא בית הדין הארצי ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת החמישית";

(4) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "תקנות המסמיכות רשם לעשות כל דבר שבסדרי דין ונוהג טעונות את אישורה של ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת".

15. בסעיף 39 לחוק העיקרי, במקום "עד 81 רישה" יבוא "עד 81, 82(ב)".

16. אחרי התוספת השנייה לחוק העיקרי יבוא:

תיקון סעיף 39
הוספת תוספת
שלישית, תוספת
רביעית ותוספת
חמישית

"תוספת שלישית"

(סעיפים 18(ב)1(1) ו-20(א)1(1))

(1) ערעור על החלטה או קביעה לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה – 1995² (בפרט זה – חוק הביטוח הלאומי), כמפורט להלן:

(א) קביעה של דרגת נכות, דרגת אי-כושר להשתכר, מוגבלות בניידות או רמת תלות, לפי הסכם שנערך לפי סעיף 9 לחוק הביטוח הלאומי;

(ב) החלטה של ועדה רפואית לעררים לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי;

(ג) החלטה של ועדה רפואית לעררים, החלטה של ועדה לעררים והחלטה של ועדה לעררים לשירותים מיוחדים, לפי סעיף 213 לחוק הביטוח הלאומי;

(ד) החלטה של ועדה לעררים לילד נכה לפי סעיף 222(ד) לחוק הביטוח הלאומי;

² ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

- (ה) החלטה של ועדה לעררים לעניין מצב תפקודי לפי סעיף 230 לחוק הביטוח הלאומי;
- (2) ערעור על החלטה של ועדה רפואית לעררים לפי סעיף 7 לחוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם, התשנ"ב-1992⁵;
- (3) ערעור על החלטה של ועדה רפואית לעררים לפי סעיף 5(ד) לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970⁴;
- (4) ערעור על החלטה של המוסד לביטוח לאומי בדבר תשלום קצבה חודשית לפי סעיף 7א לחוק לפיצוי נפגעי עירוי דם (נגיף האיידס), התשנ"ג-1992⁵;
- (5) תובענה לפי סעיף 6 לחוק המסייעים לנטרול תוצאות אסון צ'רנוביל, התשס"א-2001⁶;
- (6) ערעור על החלטה של ועדת ערעור לפי סעיף 17(ה) לחוק חומרי נפץ, התשי"ד-1954⁷;
- (7) ערעור על החלטה של ועדה רפואית לפי סעיף 14(ב) לחוק לפיצוי נפגעי גזות, התשנ"ד-1994⁸.

תוספת רביעית

(סעיפים 18(ד) ו-1(ו) ו-20(ב))

- (1) לבדוק אם כתבי הטענות ערוכים כדין;
- (2) להתיר תיקון כתבי טענות או להורות על כך;
- (3) לערוך רשימת הפלוגתות;
- (4) לקבוע את שלבי הדיון בתובענה ואת הסדר שבו יתבררו שאלות שבעובדה ושבמשפט;
- (5) ליתן צווים לעיקול נכסים או לעיכוב יציאה מן הארץ;
- (6) ליתן פסק דין במעמד צד אחד בתובענה שנתבע אינו מתגונן בה או ליתן החלטה במעמד צד אחד בבקשה שמשיב אינו משיב לה, כנגד אותו נתבע או משיב, למעט בהליך של סכסוך קיבוצי, וכן לבטל פסק דין או החלטה שניתנו כאמור;
- (7) ליתן פסק דין במעמד צד אחד למחיקת תובענה או בקשה כשהתובע או המבקש אינו מתייצב לדיון, למעט בהליך של סכסוך קיבוצי;
- (8) למחוק תובענה או בקשה, על פי בקשת התובע או המבקש;
- (9) ליתן פסק דין בנוסח מוסכם אם הסכימו בעלי הדין למתן פסק דין כאמור, אף אם הסכימו בעלי הדין לגופו של עניין בלבד ולא על סכום הוצאות המשפט, וכן ליתן, לבקשת בעלי הדין, תוקף של פסק דין להסדר פשרה שעשו ביניהם;
- (10) להאריך, מטעמים מיוחדים שיירשמו, מועד או זמן שנקבע בחיקוק או להאריך מועד שקבע בית הדין או רשם, לעשיית דבר שבסדר דין או שבנוהג;
- (11) להעביר הליך לבית דין אחר, אם מצא שאין הוא יכול לדון בו מחמת שאינו בסמכותו המקומית;

³ ס"ח התשנ"ב, עמ' 205.

⁴ ס"ח התש"ל, עמ' 126.

⁵ ס"ח התשנ"ג, עמ' 7.

⁶ ס"ח התשס"א, עמ' 404.

⁷ ס"ח התשי"ד, עמ' 64.

⁸ ס"ח התשנ"ד, עמ' 277.

- (12) לדון ולהחליט בבקשה לעיכוב ביצוע של פסק דין, למעט בהליך של סכסוך קיבוצי;
- (13) להורות כל הוראה לסדר הדין שיש בה כדי לפשט את הדיון או להקל עליו;
- (14) לדון ולהחליט בבקשות שהוגשו עד לתחילת שלב ההוכחות בהליך, בעניינים שאינם מנויים בתוספת זו, למעט בהליך של סכסוך קיבוצי ובבקשות לדחייה על הסף;
- (15) נוסף על האמור בפרט (5), לדון ולהחליט בבקשות למתן סעד זמני, עד לתחילת שלב ההוכחות בדיון בבקשה למתן סעד זמני, למעט בהליך של סכסוך קיבוצי;
- (16) להפעיל סמכות או למלא תפקיד הנתונים לרשם בית דין לפי סעיף 27(א), ושאינם מנויים בפרטים (1) עד (15).

תוספת חמישית

(סעיף 27(ב)(1) ו־3(ב))

- (1) חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958⁹;
- (2) חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951¹⁰;
- (3) חוק חופשה שנתית, התשי"א-1951¹¹;
- (4) חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963¹²;
- (5) חוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987¹³;
- (6) חוק דמי מחלה, התשל"ו-1976¹⁴;
- (7) חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת בן זוג), התשנ"ח-1998¹⁵;
- (8) חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת הורה), התשנ"ד-1993¹⁶;
- (9) חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד), התשנ"ג-1993¹⁷;
- (10) חוק דמי מחלה (היעדרות עקב היריון ולידה של בת זוג), התש"ס-2000¹⁸;
- (11) חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א-2001¹⁹;
- (12) הסכם קיבוצי או צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי או כללי-ענפי בדבר תשלום דמי הבראה;
- (13) הסכם קיבוצי או צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי או כללי-ענפי בדבר השתתפות מעביד בהוצאות נסיעה לעבודה וממנה;
- (14) הסכם קיבוצי או צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי או כללי-ענפי בדבר תשלום תוספת יוקר;
- (15) הסכם קיבוצי או צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי או כללי-ענפי בדבר דמי חגים;

⁹ ס"ח התשי"ח, ח, עמ' 86.

¹⁰ ס"ח התשי"א, א, עמ' 204.

¹¹ ס"ח התשי"א, א, עמ' 234.

¹² ס"ח התשכ"ג, ג, עמ' 136.

¹³ ס"ח התשמ"ז, ז, עמ' 68.

¹⁴ ס"ח התשל"ו, ו, עמ' 206.

¹⁵ ס"ח התשנ"ח, ח, עמ' 236.

¹⁶ ס"ח התשנ"ד, ד, עמ' 33.

¹⁷ ס"ח התשנ"ג, ג, עמ' 134.

¹⁸ ס"ח התש"ס, ס, עמ' 222.

¹⁹ ס"ח התשס"א, א, עמ' 378.

(16) הסכם קיבוצי או צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי או כללי-ענפי בדבר ימ אבל;

(17) הסכם קיבוצי או צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי או כללי-ענפי בעניין פנסיה.

17. בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981²⁰, בתוספת הראשונה, בפרט (ד1), בסופו יבוא "וכן שר המשפטים ושר התעשייה המסחר והתעסוקה, והוועדה המייעצת לעניין נציגי ציבור כמשמעותה בסעיף 16 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969, לעניין מינוי נציגי ציבור לפי סעיף 10 לחוק האמור".

18. (א) תחילתו של חוק זה 60 ימים מיום פרסומו (בסעיף זה – יום התחילה).

(ב) מי שכהן כנציג ציבור בבית דין לעבודה ערב יום התחילה (בסעיף זה – נציג ציבור מכהן) יראו אותו כאילו מונה לפי סעיפים 10, 11 ו-11א לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיפים 5 עד 7 לחוק זה, והוא ימשיך לכהן עד תום תקופת כהונתו האמורה בסעיף 11 לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 6 לחוק זה, אלא אם כן הועבר או הושעה מכהונתו לפי סעיף 15(ה)(1)(ב) או (ז) לחוק העיקרי או לפי סעיף 15א(א) או (ב) לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיף 8 לחוק זה.

(ג) הוראות סעיפים 14, 18(ב)(1) ו-1(ד), 20(א), (1א) ו-1(ב) ו-26(א) לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיפים 8, 10 (1) ו-3(1), 11 ו-13(1) לחוק זה, יחולו גם על הליך שהיה תלוי ועומד בבית דין לעבודה ערב יום התחילה, ובלבד שעד יום התחילה טרם החלו להישמע בו טענות הצדדים לגופן, לרבות בדיון מקדמי בהליך.

19. בתקופה שמיום התחילה עד יום י"ט בטבת התשע"ג (1 בינואר 2013), יקראו את פרט (1) בתוספת הראשונה לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, כנוסחו בסעיף 17 לחוק זה, כך שבסופו יבוא "אך למעט לעניין מידע על הליכים תלויים ועומדים".

שלוש שמחון	יעקב נאמן	בנימין נתניהו
שר התעשייה המסחר והתעסוקה	שר המשפטים	ראש הממשלה
ראובן ריבלין		שמעון פרס
יושב ראש הכנסת		נשיא המדינה

²⁰ ס"ח התשמ"א עמ' 322; התשע"א, עמ' 1169.

